

Efekty uczenia się dla kierunku politologia i stosunki międzynarodowe

1. **Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedziny nauki i dyscyplin naukowych:** kierunek przyporządkowano do dziedziny nauk społecznych, dyscyplin: nauki o polityce i administracji (60%), stosunki międzynarodowe (30%), nauki o bezpieczeństwie (10%). dyscyplina naukowa wiodąca: nauki o polityce i administracji.
2. **Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
3. **Poziom i czas trwania studiów/liczba punktów ECTS:** studia drugiego stopnia (4 semestry) /120 ECTS.
4. **Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji:** 7.
5. **Absolwent:** dysponuje szeroką, interdyscyplinarną wiedzą z zakresu nauk o polityce i administracji oraz stosunków międzynarodowych. Zna kontekst historyczny, prawny i ekonomiczny współczesnej sceny politycznej w wymiarze krajowym i międzynarodowym. Rozumie psychologiczne, społeczne, kulturowe uwarunkowania rzeczywistości politycznej i społecznej. Posiada specjalistyczną wiedzę w zakresie wpływu mediów na zjawiska geopolityczne, roli i form komunikowania politycznego we współczesnym świecie, a także umiejętności związane z kontaktami z mediami. Umiejętnie identyfikuje zagrożenia bezpieczeństwa i problemy globalne współczesnego świata, a także opisuje instrumenty i mechanizmy zapobiegające ich powstawaniu. Precyzyjnie analizuje postawy i zachowania uczestników procesów politycznych oraz ich wzajemne relacje i interakcje z innymi podmiotami życia społecznego. Posługuje się specjalistycznym językiem charakterystycznym dla dziedziny nauk społecznych. Posiada umiejętność myślenia analitycznego i systemowego, potrafi przygotowywać raporty i analizy dotyczące zjawisk politycznych i społecznych, zarówno w formie pisemnej, graficznej, jak i ustnej. Wykorzystuje normy prawa przy podejmowaniu decyzji, konstruowaniu opinii i uzasadnianiu stanowisk. Odznacza się odpowiedzialnością w zakresie wpływu na system polityczny państwa i inicjatywą w tym zakresie. Jest przygotowany do pracy w jednostkach administracji państwowej związanych z polityką zagraniczną i gospodarczą, ośrodkach badawczych i eksperckich zajmujących się stosunkami międzynarodowymi, w dyplomacji oraz środkach masowego przekazu, a także w instytucjach i przedsiębiorstwach (w tym w sektorze prywatnym) związanych z obrotem międzynarodowym. Może podjąć pracę w charakterze doradcy, specjalisty oraz osoby kierującej pracą małych zespołów. Jest przygotowany do podjęcia działalności, społecznej, a także politycznej i parlamentarnej. Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje umożliwiające rozpoczęcie kariery zawodowej w organach i agencjach międzynarodowych organizacji, takich jak Unia Europejska, Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, Organizacja Paktu Północnoatlantyckiego.
 - 5.1. **Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** magister.
6. **Wymagania ogólne:** do uzyskania kwalifikacji drugiego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się.

Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie nauki społeczne, dyscyplinach: nauki o polityce i administracji, stosunki międzynarodowe, nauki o bezpieczeństwie	Opis charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
S/NPAA_P7S_WG S/SMIA_P7S_WG S/NBA_P7S_WG	w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów	KA7_WG1	status teoretyczny i metodologiczny nauk o polityce; przedmiot i funkcje badań politologicznych, orientacje badawcze, metody i techniki badań stosowane w naukach społecznych ze szczególnym uwzględnieniem nauk o polityce i administracji oraz stosunków międzynarodowych
	główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych, do których jest przyporządkowany kierunek studiów	KA7_WG2	zasady projektowania i etapy realizacji projektów badawczych
		KA7_WG3	pojęcia, kategorie, teorie z zakresu wybranych subdyscyplin nauk o polityce i administracji oraz stosunków międzynarodowych
		KA7_WG4	zasady i przebieg procesu komunikowania politycznego, czynniki wpływające na jakość komunikacji międzykulturowej

		KA7_WG5	rolę i możliwości technologii informacyjnych w dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów; zagrożenia związane z wykorzystywaniem tych technologii w sferze publicznej
		KA7_WG6	determinanty definicyjne bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego; główne zagrożenia bezpieczeństwa, mechanizmy ich powstawania, sposoby neutralizacji tych zagrożeń
		KA7_WG7	procesy kształtowania i dynamikę przemian współczesnych stosunków międzynarodowych; poziomy i sfery współpracy międzynarodowej
		KA7_WG8	zasady funkcjonowania współczesnej dyplomacji; metody i mechanizmy determinujące proces prowadzenia działań dyplomatycznych, struktury, funkcje i ewolucję polskiej służby zagranicznej
		KA7_WG9	pojęcie i historyczno-filozoficzne aspekty praw człowieka, systemy ochrony praw człowieka
		KA7_WG10	mechanizmy funkcjonowania Unii Europejskiej i innych organizacji międzynarodowych; relacje między organizacjami i instytucjami politycznymi w skali krajowej i międzynarodowej
S/NPAA_P7S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji	KA7_WK1	problemy globalne współczesnego świata; ich istotę, źródła oraz działania

S/SMIA_P7S_WK S/NBA_P7S_WK	<p>ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym zasady ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego</p> <p>podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości</p>		zmierzające do minimalizowania tych problemów
		KA7_WK2	kontekst historyczny, prawny i ekonomiczny współczesnej sceny politycznej w wymiarze krajowym i międzynarodowym
		KA7_WK3	psychologiczne, społeczne, kulturowe uwarunkowania rzeczywistości politycznej
		KA7_WK4	podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa ochrony własności intelektualnej
		KA7_WK5	zasady organizacji pracy indywidualnej i grupowej, podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
S/NPAA_P7S_UW S/SMIA_P7S_UW S/NBA_P7S_UW	<p>wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz innowacyjnie wykonywać zadania w nieprzewidywalnych warunkach poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> – właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy, syntezy, twórczej interpretacji i prezentacji tych informacji – dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych – przystosowanie istniejących lub opracowanie nowych metod i narzędzi <p>formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi</p>	KA7_UW1	sprawnie posługiwać się narzędziami technologii informacyjnych; gromadzić, hierarchizować i przetwarzać informacje niezbędne w badaniach naukowych i pracy zawodowej
		KA7_UW2	organizować warsztat badawczy, konstruować projekt badawczy, posługiwać się wiedzą metodologiczną w zakresie korzystania z modeli, metod i technik badawczych
		KA7_UW3	samodzielnie i krytycznie myśleć, przewidywać skutki podjętych decyzji
		KA7_UW4	posługiwać się normami prawa przy podejmowaniu decyzji, konstrukcji opinii i uzasadnianiu stanowisk

		KA7_UW5	opisywać i interpretować rzeczywistość polityczną z perspektywy różnych ujęć teoretycznych i doktrynalnych
		KA7_UW6	wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu politologii oraz powiązanych z nią dyscyplin społecznych w celu analizowania i interpretowania współczesnej sceny politycznej
		KA7_UW7	analizować postawy i zachowania uczestników procesów politycznych oraz ich wzajemne relacje i interakcje z innymi podmiotami życia społecznego
		KA7_UW8	opisywać komponenty stosunków międzynarodowych oraz stosować siatkę pojęciową i koncepcyjną do analizy stosunków międzynarodowych
		KA7_UW9	interpretować fakty, zjawiska oraz procesy zachodzące w relacjach międzypaństwowych
		KA7_UW10	identyfikować zagrożenia bezpieczeństwa i problemy globalne współczesnego świata, opisać instrumenty i mechanizmy zapobiegające ich powstawaniu
		KA7_UW11	wyjaśniać zmiany zachodzące w obszarze polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej
		KA7_UW12	określić czynniki mające wpływ na efektywność systemu bezpieczeństwa RP, krytycznie analizować współczesne wyzwania systemu bezpieczeństwa i obrony NATO

S/NPAA_P7S_UK S/SMIA_P7S_UK S/NBA_P7S_UK	komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców prowadzić debatę posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią	KA7_UK1	posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu nauk o polityce i administracji oraz powiązanych z nią dyscyplin; czytać ze zrozumieniem literaturę naukową i specjalistyczną, analizować zawarte w niej treści
		KA7_UK2	prezentować wyniki badań, popierać je rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych
		KA7_UK3	prowadzić debaty na temat zagadnień z zakresu nauk o polityce i powiązanych z nią dyscyplin społecznych, prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, poddawać rzeczowej dyskusji odmienne opinie i stanowiska
		KA7_UK4	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią
S/NPAA_P7S_UO S/SMIA_P7S_UO S/NBA_P7S_UO	kierować pracą zespołu współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach	KA7_UO1	racjonalnie planować, organizować i oceniać pracę indywidualną oraz zespołową
		KA7_UO2	współpracować z innym przy realizacji projektów zespołowych, podejmować rolę lidera
S/NPAA_P7S_UU S/SMIA_P7S_UU S/NBA_P7S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie	KA7_UU1	organizować i odpowiedzialnie realizować własne uczenie się, podejmować działania ukierunkowane na rozwój zawodowy własny i współpracowników

KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do

S/NPAA_P7S_KK S/SMIA_P7S_KK S/NBA_P7S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści; uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	KA7_KK1	krytycznej oceny poziomu własnej wiedzy i umiejętności, uznania potrzeby ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego
		KA7_KK2	krytycznej analizy przekazów i wystąpień medialnych
		KA7_KK3	dostrzegania znaczenia europejskiego dziedzictwa kulturowego w analizie dylematów współczesności
		KA7_KK4	współpracy z ekspertami w realizacji projektów badawczych i rozwiązywaniu problemów związanych z pełnionymi rolami zawodowymi i społecznymi
S/NPAA_P7S_KO S/SMIA_P7S_KO S/NBA_P7S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego inicjowania działań na rzecz interesu publicznego myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	KA7_KO1	aktywnego poszukiwania rozwiązań współczesnych dylematów etycznych i problemów globalnych
		KA7_KO2	komunikowania wyników przeprowadzonych badań w środowisku społeczno-politycznym i wskazywania sposobów ich praktycznego wykorzystania
		KA7_KO3	aktywnego uczestnictwa w życiu publicznym w wymiarze krajowym i międzynarodowym, inicjowania działań na rzecz interesu publicznego i przewidywania skutków swojej aktywności
S/NPAA_P7S_KR S/SMIA_P7S_KR S/NBA_P7S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym:	KA7_KR1	wykonywania zawodu w sposób profesjonalny i zgodny z zasadami etyki zawodowej oraz aktywnego propagowania takich postaw

	<ul style="list-style-type: none">– rozwijania dorobku zawodu,– podtrzymywania etosu zawodu,– przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad	KA7_KR2	ponoszenia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki
--	---	---------	---

7. Objąsnienie oznaczeń:

Objąsnienie oznaczeń kodu skłádnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

S/NPAA_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk społecznych/dyscyplinie nauki o polityce i administracji dla studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim
S/SMIA_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk społecznych/dyscyplinie stosunki międzynarodowe dla studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim
S/NBA_P7S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk społecznych/dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie dla studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Objąsnienia oznaczeń komponentów efektów uczenia się wspólne dla opisu symbolu efektu uczenia się oraz kodu skłádnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

W	– kategoria wiedzy, w tym:
G (po W)	– podkategoria <i>zakres i głąbia</i> ,
K (po W)	– podkategoria <i>kontekst</i> ,
U	– kategoria umiejętności, w tym:
W (po U)	– podkategoria w zakresie <i>wykorzystanie wiedzy</i> ,
K (po U)	– podkategoria w zakresie <i>komunikowanie się</i> ,
O (po U)	– podkategoria w zakresie <i>organizacja pracy</i> ,
U (po U)	– podkategoria w zakresie <i>uczenie się</i> .
K (po podkreślniku)	– kategoria kompetencji społecznych, w tym:
K (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>ocena</i> ,
O (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>odpowiedzialność</i> ,
R (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>rola zawodowa</i> .
01, 02, 03 i kolejne	– numer efektu uczenia się

Objąsnienia oznaczeń symbolu efektu kierunkowego

K (przed podkreślnikiem)	– kierunkowe efekty uczenia się
A (przed podkreślnikiem)	– profil ogólnoakademicki
7	– studia drugiego stopnia

8. Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/ H	1) archeologia/ A
		2) etnologia i antropologia kulturowa/ EA
		3) filozofia/ F
		4) historia/ H
		5) językoznawstwo/ J
		7) literaturoznawstwo/ L
		7) nauki o kulturze i religii/ KR
		8) nauki o sztuce/ NSz
		9) polonistyka/ PL
2	Dziedzina nauk inżynierijsko-technicznych/ IT	1) architektura i urbanistyka/ AU
		2) automatyka, elektronika, elektrotechnika i technologie kosmiczne/ AE
		3) informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT
		4) inżynieria bezpieczeństwa/ IBZ
		5) inżynieria biomedyczna/ IB
		6) inżynieria chemiczna/ IC
		7) inżynieria lądowa, geodezja i transport/ IL
		8) inżynieria materiałowa/ IM
		9) inżynieria mechaniczna/ IMC
		10) inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG
		11) ochrona dziedzictwa i konserwacja zabytków/ OD
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	1) biologia medyczna/ BM
		2) nauki farmaceutyczne/ NF
		3) nauki medyczne/ NM
		4) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
		5) nauki o zdrowiu/ NZ
4	Dziedzina nauk o rodzinie/ NR	1) nauki o rodzinie/ NRO
5	Dziedzina nauk rolniczych/ R	1) nauki leśne/ NL
		2) rolnictwo i ogrodnictwo/ RO
		3) technologia żywności i żywienia/ TZ
		4) zootechnika i rybactwo/ ZR
7	Dziedzina nauk społecznych/ S	1) ekonomia i finanse/ EF
		2) geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP
		3) nauki o bezpieczeństwie/ NB
		4) nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS
		5) nauki o polityce i administracji/ NPA
		7) nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ
		7) nauki prawne/ NP
		8) nauki socjologiczne/ NS
		9) pedagogika/ P
		10) prawo kanoniczne/ PK
		11) psychologia/ PS
		12) stosunki międzynarodowe/ SMI
7	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	1) astronomia/ AS
		2) biotechnologia/ BT
		3) informatyka/ I
		4) matematyka/ MT
		5) nauki biologiczne/ NBL

		7) nauki chemiczne/ NC
		7) nauki fizyczne/ NF
		8) nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
8	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1) nauki biblijne/ NBB
		2) nauki teologiczne/ NT
9	Dziedzina nauk weterynaryjnych/ W	1) weterynaria/ WT
10	Dziedzina sztuki/ SZ	1) sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2) sztuki muzyczne/ SM
		3) sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki/ SP

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: politologia i stosunki międzynarodowe
Poziom studiów: studia drugiego stopnia
Profil kształcenia: ogólnoakademicki
Forma studiów: stacjonarne
Wymiar kształcenia: 4 semestry
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 120
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: magister

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Język obcy

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowym słownictwem z zakresu politologii oraz stosunków międzynarodowych, głównymi teoriami i zasadami przekładu tekstów oryginalnych, a także rozwinięciem u nich umiejętności tłumaczenia tekstów specjalistycznych związanych z tematyką studiów.

Treści merytoryczne: przedstawienie głównych założeń teoretycznych i językowych dotyczących zasad tłumaczenia tekstów z zakresu politologii oraz stosunków międzynarodowych. Omówienie reguł zastosowania nowych technologii (m.in. słowników on-line) i innych narzędzi translatorskich w procesie tłumaczenia tekstów specjalistycznych. Analiza i tłumaczenie wybranych tekstów naukowych, artykułów z wiodących periodyków branżowych, a także dokumentów władz centralnych, w tym dyplomatycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę, główne zasady i techniki tłumaczenia tekstów specjalistycznych oraz podstawową terminologię z zakresu politologii i stosunków międzynarodowych; znaczenie i wagę poprawnego tłumaczenia oraz interpretacji oryginalnych tekstów specjalistycznych związanych z dyscypliną.

Umiejętności (potrafi): zastosować adekwatne polskie odpowiedniki słowne terminów anglojęzycznych z zakresu politologii i stosunków międzynarodowych, w tym również zweryfikować poprawność tłumaczenia i wskazać ewentualne błędy lub nieściśłości; poprawnie i efektywnie wykorzystać dostępne narzędzia translatorskie takie jak np. słowniki, tezaury, nowe technologie i stworzyć własny warsztat tłumacza.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poprawnego i adekwatnego zastosowania tłumaczeń w rzeczywistości politycznej i relacjach w stosunkach międzynarodowych; podnoszenia kompetencji w zakresie znajomości języka angielskiego oraz umiejętności translatorskich zarówno dla celów własnych, jak i zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Techniki i narzędzia informatyczne w naukach społecznych

Cel kształcenia: zapoznanie z zaawansowanymi zagadnieniami i pojęciami występującymi w trakcie pracy z komputerem, szczególnie w obszarze nauk politycznych i nauk o administracji, a także przygotowanie do świadomego wykorzystywania narzędzi technologii informatycznych w celu poszukiwania i przetwarzania informacji z różnych źródeł w celu rozwiązywania problemów z dziedziny politologii i stosunków międzynarodowych.

Treści merytoryczne – wykłady: pojęcie informatyki, technologii informatycznej i informacyjnej, przykładowe obszary zastosowania IT w naukach politycznych i polityce; społeczeństwo informacyjne i polityka; edukacja na odległość; zagrożenia bezpieczeństwa komputera w instytucjach publicznych; prawo autorskie a IT; głównie źródła (bazy danych) informacji przydatne w pracy politologa.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: praktyczne wykorzystanie aplikacji biurowych, w tym m.in. wyszukiwanie danych, podstawy baz danych, zaawansowane użytkowanie programów edycyjnych, zaawansowane użytkowanie arkuszy kalkulacyjnych; tworzenie zaawansowanych prezentacji.

Efekty uczenia się:

wiedza (zna i rozumie): rolę i możliwości technologii informacyjnej w naukach politycznych, możliwości i potencjalne zagrożenia związane z Internetem w sferze publicznej.

umiejętności (potrafi): sprawnie posługiwać się narzędziami technologii informacyjnej; poszukiwać, gromadzić i przetwarzać informacje niezbędne do wykorzystywania ich w badaniach naukowych i pracy zawodowej.

kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego wykorzystywania technologii informacyjnej w naukach politycznych i stosunkach międzynarodowych; ciągłego dokształcania się oraz podnoszenia swoich kompetencji zawodowych i osobistych, szanowania prawa autorskiego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Metody i techniki badań w naukach społecznych

Cel kształcenia: poznanie podstawowych metod i technik badań stosowanych w naukach społecznych. Przekazanie wiedzy teoretycznej. Zdobycie praktycznych umiejętności prowadzenia własnych badań naukowych.

Treści merytoryczne – wykłady: pojęcie nauki, metod, technik i narzędzi badawczych; miejsce nauk społecznych w systemie klasyfikacji nauk; teoria w naukach społecznych; metody ilościowe i jakościowe; etapy procesu badawczego, wybór tematu badawczego, sprecyzowanie przedmiotu badań, sformułowanie celu badań i problemów badawczych, definiowanie pojęć, stawianie hipotez, wybór metod i technik badawczych; omówienie wybranych metod naukowych.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: wprowadzenie do metodologii badań w naukach społecznych; pojęcie przyczynowości w naukach społecznych; struktura procesu badawczego; pomiar w naukach społecznych; indeksy, skale i typologie; dobór próby; eksperyment; badania sondażowe; badania terenowe. Systematyzowanie i opracowywanie materiałów pozyskanych z różnych źródeł z zastosowaniem metod analizy i syntezy danych. Struktura pracy naukowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe metody i techniki badań w naukach społecznych.

Umiejętności (potrafi): zastosować poznane metody techniki i narzędzia badawcze do rozwiązywania problemów z zakresu politologii i stosunków międzynarodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania wyników przeprowadzonych badań w środowisku społeczno-politycznym i wskazania sposobów ich wykorzystania praktycznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2. Systemy ochrony praw człowieka

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy na temat międzynarodowych systemów ochrony praw człowieka, a także relacji między tymi systemami, a prawem wewnętrznym (krajowym).

Treści merytoryczne – wykłady: prawa człowieka w systemie ONZ i Rady Europy – analiza porównawcza, ludzki wymiar KBWE/OBWE; międzynarodowa i krajowa ochrona praw mniejszości narodowych i etnicznych; ochrona praw kobiet; ochrona praw dziecka w ONZ, RE i w Polsce.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: analiza podstawowych konwencji i traktatów z zakresu praw człowieka obowiązujących w międzynarodowych systemach ochrony praw i wolności człowieka: ONZ, RE, OBWE, UE; rozwiązywanie przykładów łamania praw człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): katalog praw człowieka w ONZ i RE; pojęcie ludzkiego wymiaru KBWE/OBWE; zakres ochrony praw jednostki wprowadzony Kartą Praw Podstawowych UE i polską konstytucją; ochronę praw mniejszości narodowych w ONZ, RE i w Polsce; regionalne instytucje ochrony praw mniejszości narodowych; trudności w ochronie praw kobiet na świecie.

Umiejętności (potrafi): wskazać podobieństwa i różnice między ochroną praw człowieka w systemie ONZ a Radą Europy; wskazać jak międzynarodowe systemy ochrony praw człowieka wpływają na

system krajowej ochrony praw człowieka; przedstawić dochodzenie ochrony praw człowieka w systemach międzynarodowych; wskazać jak można rozwiązywać problemy naruszeń praw człowieka. *Kompetencje społeczne (jest gotów do)*: aktywnego uczestniczenia w życiu publicznym, także w zespołach realizujących cele społeczne, polityczne i obywatelskie; szanowania praw i wolności innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykład; ćwiczenia.

3. Teoria polityki

Cel kształcenia: przedstawienie podstawowych pojęć i zagadnień z zakresu teorii polityki oraz przekazanie poszerzonej wiedzy pozwalającej na zrozumienie zjawisk i procesów politycznych zachodzących w skali globalnej i lokalnej, umożliwiającej analizowanie zależności między funkcjonowaniem instytucji politycznych, społeczeństw i jednostek oraz rozumienie dynamiki zmian politycznych i politycznych strategii decyzyjnych.

Treści merytoryczne – wykłady: teoria polityki jako nauka. Metodologia teorii polityki. Człowiek jako istota społeczna. Spory o rozumienie polityki. Postawa obywatelska i kultura polityczna. Podmiotowość polityczna. Państwo i władza polityczna. Ruchy polityczne, partie i stowarzyszenia. Interesy i wartości polityczne. Teoria demokracji. Opinia publiczna. Rola polityki we współczesnym świecie.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: pojęcia i teorie w polityce. Człowiek jako podmiot polityki. Jednostka w państwie. Jednostka a wspólnota narodowa. Jednostka a władza. Jednostka a porządek prawny. Jednostka a obywatelstwo. Jednostka w demokracji. Wolność jednostki w państwie. Polityka społeczna. Polityka gospodarcza. Tradycja i postęp w polityce. Polityka a moralność i religia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teoretyczno-metodologiczne nurty w badaniach politologicznych; istotę polityki z perspektywy różnych teorii i doktryn; podstawowe kategorie z dziedziny polityki; mechanizmy funkcjonowania współczesnych systemów politycznych.

Umiejętności (potrafi): opisać i ocenić życie polityczne z perspektywy różnych ujęć teoretycznych i doktrynalnych; konstruować rozbudowane ustne i pisemne uzasadnienia na tematy dotyczące różnych zagadnień politologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania funkcji organizatora życia obywatelskiego w różnych środowiskach i na różnych szczeblach struktury społeczeństwa; rozpoznawania poziomu swojej wiedzy i ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

4. Teoria stosunków międzynarodowych

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy na temat teorii stosunków międzynarodowych; ukazanie historycznych i społeczno-politycznych uwarunkowań kształtowania się poszczególnych nurtów teoretycznych, ich założeń i podstawowych twierdzeń; ukazanie ewolucji poszczególnych teorii, przedmiotu debat między-paradygmatycznych a także różnorodności teoretycznych ujęć współczesnych stosunków międzynarodowych.

Treści merytoryczne – wykłady: Pojęcie teorii naukowej, teorie i paradygmaty w stosunkach międzynarodowych; debaty teoretyczne i ich znaczenie dla rozwoju stosunków międzynarodowych; tradycje realizmu i liberalizmu w dyskusji o stosunkach międzynarodowych, podstawowe założenia neorealizmu i neoliberalizmu; globalizm i problemy nierówności światowego porządku społeczno-ekonomicznego; szkoła angielska i łączenie nurtów w teoretyzowaniu o stosunkach międzynarodowych; konstruktywizm, nurty post-pozytywistyczne i specyfika teorii stosunków międzynarodowych po rozpadzie ładu dwubiegunowego.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: Analiza twierdzeń i podstawowych założeń nurtów teoretycznych w nauce o stosunkach międzynarodowych; analiza tekstów źródłowych właściwych dla poszczególnych ujęć teoretycznych; zastosowanie założeń teoretycznych do analizy procesów międzynarodowych, w tym zakończenia zimnej wojny i polityki zagranicznej współczesnych mocarstw; dyskusja na temat wielości współczesnych ujęć teoretycznych w stosunkach międzynarodowych; teorie a zmienność, dynamika i nieprzewidywalność współczesnych stosunków międzynarodowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ontologiczne, epistemologiczne i metodologiczne założenia podejść teoretycznych w badaniach stosunków międzynarodowych; ewolucję poszczególnych nurtów w teorii

stosunków międzynarodowych oraz jej uwarunkowania; specyfikę tzw. teorii głównego nurtu i nowych ujęć teoretycznych rozwijanych po rozpadzie ładu zimnowojennego; problemy jakie dla rozważań teoretycznych wynikać mogą z dynamiki i zmienności współczesnych stosunków międzynarodowych. *Umiejętności (potrafi)*: wskazać twierdzenia kluczowe dla poszczególnych nurtów teoretycznych w badaniach stosunków międzynarodowych; określić przedmiot i specyfikę debat teoretycznych toczonej w nauce o stosunkach międzynarodowych; analizować procesy międzynarodowe z punktu widzenia teorii stosunków międzynarodowych; dostrzec problemy związane z dynamiką współczesnych stosunków międzynarodowych i trudności ich teoretycznego ujęcia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): włączenia się do dyskusji o współczesnych procesach międzynarodowych i analizy tych procesów z punktu widzenia teorii stosunków międzynarodowych; poszanowania poglądów i różnych punktów widzenia w badaniu stosunków międzynarodowych; stałego uzupełniania wiedzy teoretycznej o współczesnych stosunkach międzynarodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Ekstremizm i terroryzm we współczesnym świecie.

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy dotyczącej ekstremizmu oraz terroryzmu oraz ukazanie zagrożeń wpływających z koncepcji ekstremistycznych oraz działalności ugrupowań terrorystycznych.

Treści merytoryczne – wykłady: pojęcie i definicje ekstremizmu; pojęcie i definicje terroryzmu; typologie terroryzmu. Terroryzm jako metoda walki politycznej; zagrożenia związane z ekstremizmem i terroryzmem; strategie walki z terroryzmem.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: analiza działalności ugrupowań terrorystycznych: IRA, ETA, RAF, Al-Kaida; największe zamachy terrorystyczne, analiza motywacji działań terrorystycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła i uwarunkowania ekstremizmu politycznego; mechanizm powstawania zagrożeń terrorystycznych; metody walki terrorystycznej.

Umiejętności (potrafi): analizować przyczyny i skutki zagrożeń wpływające z koncepcji ekstremistycznych oraz działalności ugrupowań terrorystycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczestnictwa w życiu publicznym; pracy w zespołach i instytucjach monitorujących zagrożenia bezpieczeństwa publicznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2. Etyka w polityce i administracji

Cel kształcenia: zapoznanie z wiedzą z zakresu filozofii, etyki polityki i administracji, w celu prawidłowego klasyfikowania zjawisk w sferze politycznej i społecznej.

Treści merytoryczne – wykłady: zagadnienia realizowane w ramach wykładu dotyczą podstawowych zagadnień z zakresu etyki ogólnej, metaetyki, nauki o ludzkim działaniu, kryterium rozstrzygnięcia o wartości moralnej czynu, deontologii etycznej, koncepcjach sprawiedliwości i dobra wspólnego, aretologii.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: zagadnienia realizowane w ramach ćwiczeń dotyczą miejsca osoby w społeczeństwie, analizy zasad społecznych, polityki i etyki, administracji a etyki, kwestii wolności oraz sprawiedliwości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia z zakresu etyki, jej zastosowania w polityce i administracji.

Umiejętności (potrafi): ukazywać przydatność podejścia teoretycznego w analizie procesów społecznych, prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierać je rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowywania się w sposób profesjonalny i etyczny i aktywnego propagowania takich postaw.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

3. Filozofia wobec dylematów współczesności

Cel kształcenia: zapoznanie z głównymi kierunkami i dylematami myśli współczesnej; kształtowanie umiejętności krytycznej analizy stanowisk w sporach filozoficznych, dostrzegania ich ontycznych i antropologicznych założeń oraz konsekwencji praktycznych; kształtowanie umiejętności dyskusowania i prezentowania własnych opinii.

Treści merytoryczne – wykłady: kłopoty z cezurą „współczesności”; wybrane nurty myśli współczesnej, np.: pozytywizm i neopoztywizm, fenomenologia, neomarksizm, egzystencjalizm, personalizm, neotomizm, postmodernizm.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: filozofia wobec dylematów współczesności – praca nad projektami dotyczącymi zagadnień takich, jak np.: wolność, tolerancja, konsumpcjonizm, sprawiedliwość, prawda, polityka a religia, polityka a moralność, wojna (wojna sprawiedliwa), kara śmierci, sens życia (samobójstwo), „prawa” zwierząt, eutanazja, aborcja, sztuczna inteligencja, transhumanizm.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane nurty współczesnej myśli filozoficzno-etycznej i ich znaczenie dla rozumienia wydarzeń społecznych, politycznych i kulturalnych.

Umiejętności (potrafi): szanować różne punkty widzenia; poddawać rzeczowej dyskusji odmienne opinie i stanowiska.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania znaczenia europejskiego dziedzictwa filozoficznego w analizie dylematów współczesności.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

4. Finanse w polityce lokalnej

Cel kształcenia: poznanie zasad gospodarki finansowej na różnych szczeblach lokalnej administracji samorządowej związanych z gromadzeniem środków publicznych oraz ich rozdysponowaniem poprzez poszczególne organy jednostek samorządu terytorialnego i podległe im jednostki organizacyjne. Nabycie umiejętności zarządzania finansami, ich pozyskiwania, wydatkowania i rozliczania.

Treści merytoryczne – wykłady: administracja samorządowa jako część systemu społeczno-politycznego; struktura administracji samorządowej, jej zadania i zasady finansowania; pozyskiwanie środków oraz zasady prowadzenia racjonalnej gospodarki finansowej i jej rozdysponowywania; zasady konstruowania budżetu, procedury jego uchwalania, finansowania deficytu i zarządzania długiem.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: konstruowanie budżetu poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego i podległych mu jednostek organizacyjnych; pozyskiwanie funduszy, organizacja partnerstwa publiczno-prywatnego na różnych poziomach administracji samorządowej, w tym finansowanie działalności organizacji pozarządowych; finansowanie zadań na szczeblu lokalnym a fundusze Unii Europejskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady gospodarki finansowej na różnych szczeblach lokalnej administracji samorządowej; rodzaje funduszy oraz zasady ich pozyskiwania; procedury zarządzania funduszami i ich rozliczania; zasady konstruowania budżetu, procedury jego uchwalania, finansowania deficytu i zarządzania długiem.

Umiejętności (potrafi): przygotować programy na rzecz rozwoju społeczności lokalnych, pozyskiwać fundusze na ich realizację, racjonalnie zarządzać tymi funduszami i je rozliczać.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego udziału w życiu społeczeństwa obywatelskiego na różnych poziomach partycypacji w sferze zarządzania finansami; korzystania z pomocy ekspertów, pracy w zespole zgodnie z zasadami etyki i uregulowaniami prawa.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

5. Funkcjonowanie organizacji pozarządowych

Cel kształcenia: poznanie zasad funkcjonowania organizacji pozarządowych w realiach społeczeństwa obywatelskiego. Nabycie umiejętności zakładania organizacji pozarządowych oraz bieżącego prowadzenia ich działalności, ze szczególnym uwzględnieniem metod formułowania celów ich działalności, sposobów pozyskiwania środków, zarządzania nimi i ich rozliczania.

Treści merytoryczne – wykłady: organizacje pozarządowe w realiach społeczeństwa obywatelskiego. Podstawy prawne funkcjonowania organizacji pozarządowych i ich rodzaje. Cele organizacji pozarządowych oraz metody ich realizacji. Zarządzanie działalnością organizacji pozarządowych i jej finansowanie. Procedury pozyskiwania środków, ich wydatkowania i rozliczania.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: zakładanie organizacji pozarządowej; zasady konstruowania statutu organizacji, wyboru władz i organizacji zebrań; procedury rejestracji organizacji pozarządowej; dokumentowanie działalności organizacji (protokoły, uchwały, zarządzenia i decyzje); zasady funkcjonowania Organizacji Pożytku Publicznego; sprawozdawczość organizacji pozarządowych (sprawozdanie merytoryczne i finansowe: bilans, rachunek zysków i strat, informacja dodatkowa).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady funkcjonowania organizacji pozarządowych, ich zakładania, rejestrowania, zarządzania tą działalnością oraz jej rozliczania; relacje między organizacjami i instytucjami publicznymi oraz publicznymi i prywatnymi w skali krajowej i międzynarodowej; problematykę poszukiwania funduszy i źródeł finansowania działalności organizacji pozarządowych, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości sięgania po środki Unii Europejskiej.

Umiejętności (potrafi): organizować różne formy partycypacji politycznej w ramach działalności organizacji pozarządowych na zasadach partnerstwa publiczno-prywatnego; zarządzać organizacją pozarządową na każdym etapie jej działalności, od momentu jej założenia po jej likwidację.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego udziału w życiu politycznym społeczeństwa obywatelskiego na różnych poziomach partycypacji oraz przewidywania skutków swojej aktywności; wykonywania funkcji organizatora organizacji pozarządowych w różnych środowiskach i na różnych szczeblach struktury społeczeństwa; przygotowywania programów na rzecz rozwoju społeczności lokalnych i pozyskiwania funduszy na ich realizację.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

6. Komunikowanie polityczne i międzykulturowe

Cel kształcenia: zapoznanie z przebiegiem procesu komunikowania politycznego i międzykulturowego w odniesieniu do założeń teoretycznych. Przekazanie umiejętności wyjaśniania zasad i zależności skutecznego komunikowania przy zastosowaniu wybranych strategii, form i narzędzi komunikowania politycznego. Ukazanie roli i znaczenia komunikowania politycznego i międzykulturowego w życiu społecznym.

Treści merytoryczne – wykłady: definiowanie, rodzaje, funkcje, zadania i zakłócenia komunikowania politycznego; typologia uczestników komunikowania politycznego; formy komunikowania politycznego: propaganda polityczna, reklama polityczna, public relations; narzędzia i profesjonalizacja komunikowania politycznego; pojęcie komunikacji międzykulturowej; bariery i zakłócenia w komunikowaniu międzykulturowym (np. stereotyp, rasizm, uprzedzenie); kategoria obcego, granicy kultur i pogranicza jako czynniki kształtujące formę komunikowania międzykulturowego; czynniki sprzyjające rozwojowi komunikacji międzykulturowej (np. przenikanie się kultur); tożsamość cywilizacyjna a komunikacja międzykulturowa.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: analiza form i technik komunikowania politycznego na wybranych wydarzeniach politycznych takich jak np. kampania wyborcza, przemówienia polityczne, zjazdy partii itp., ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania aspektów komunikowania międzykulturowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i przebieg procesu komunikowania politycznego z uwzględnieniem czynników międzykulturowych; znaczenie prawidłowego doboru technik komunikacyjnych i niwelowania zakłóceń dla skutecznego komunikowania politycznego.

Umiejętności (potrafi): nazwać i wyodrębnić z przekazów i wystąpień medialnych poszczególne formy komunikowania politycznego oraz określić zastosowane w nich metody i techniki, a także wskazać czynniki wpływające na jakość komunikacji międzykulturowej; prawidłowo i skutecznie dokonać oceny i analizy treści politycznych w przekazach medialnych oraz przedstawić swoje stanowisko w wystąpieniach publicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): sprawnego komunikowania się nie tylko na poziomie interpersonalnym, ale również kreatywności w stosowaniu metod i technik komunikowania politycznego, co przygotowuje go do zarządzania informacją w sferze publicznej na różnych poziomach organizacyjnych; świadomego inicjowania i prowadzenia debaty publicznej z poszanowaniem zasad uwzględniających różnice międzykulturowe.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

7. Nowe ruchy społeczne

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy o funkcji ruchów społecznych w życiu społeczności świata. Wyształcenie umiejętności analizy złożonych procesów społecznych, kulturowych i politycznych w kontekście dziś działających ruchów społecznych oraz przygotowanie do działalności eksperckiej w zakresie politycznej oceny działalności ruchów społecznych.

Treści merytoryczne – wykłady: definicje i historia ruchów społecznych; ruchy społeczne a instytucje, partie polityczne, systemy polityczne; społeczno-kulturowe i polityczne źródła ruchów społecznych; funkcje społeczne i wspólnototwórcze ruchów społecznych; upodmiotowienie grup społecznych; socjologiczne teorie ruchów społecznych; ruchy społeczne w procesie globalizacji; populizm a ruchy społeczne; nowe ruchy religijne.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: ruchy społeczne w społeczeństwach niedemokratycznych; ruchy społeczne pokolenia '68; ruchy alterglobalistyczne; ideologia ochrony środowiska; ruchy ekologiczne a partie polityczne; ruchy religijne proveniencji azjatyckiej; liderzy ruchów społecznych (Mahatma Gandhi, Martin Luther King, Lech Wałęsa); religia w ruchach społecznych; ruchy społeczne w Polsce; ruchy społeczne w Ameryce Łacińskiej; ruchy społeczne w Afryce Północnej i na Bliskim Wschodzie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę ruchów społecznych; nowe ruchy społeczne – ich historię i motywy działania.

Umiejętności (potrafi): obserwować, diagnozować, racjonalnie oceniać złożone sytuacje społeczno-polityczne oraz analizować motywy i wzory ludzkich zachowań charakterystycznych dla różnych typów ruchów społecznych; badać, opisywać, analizować oraz interpretować współczesne ruchy społeczne w kontekstach ekonomicznym, społecznym i kulturowym; rozpatrywać zróżnicowanie życia społecznego i politycznego, ich złożoną istotę oraz prezentować ustnie wyniki badań empirycznych z odwołaniem do koncepcji teoretycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego uczestnictwa w życiu społeczeństwa obywatelskiego; szanowania różnic w punktach widzenia, determinowanych odmiennym podłożem politycznym, kulturowym i społecznym; ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

8. Polityka zagraniczna i bezpieczeństwa Unii Europejskiej

Cel kształcenia: zapoznanie z genezą i rozwojem polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej oraz rolą UE w zakresie działań podejmowanych na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa w Europie i na świecie.

Treści merytoryczne – wykłady: historyczny, społeczno-kulturowy, prawny, ekonomiczny i polityczny wymiar integracji europejskiej. Partnerstwo transatlantyckie. Polityka zagraniczna i bezpieczeństwa UE wobec Bałkanów, państw Europy Wschodniej, Kaukazu, Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu. Perspektywy Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: geneza Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej. Zakres, cele i instrumenty WPZiB, rola instytucji w procesie decyzyjnym WPZiB, finansowanie WPZiB. Wspólna Polityka Bezpieczeństwa i Obrony jako integralna część WPZiB – geneza, struktury i funkcjonowanie, wojskowe i cywilne aspekty WPBiO, stanowisko wybranych państw wobec WPBiO.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): genezę, cele i instrumenty polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej; rolę poszczególnych instytucji unijnych w procesie decyzyjnym WPZiB; politykę UE wobec poszczególnych państw i regionów świata.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zdobywać i utrzymywać wiedzę; stosować podstawowe umiejętności badawcze korzystając z zaleceń i wskazówek opiekuna naukowego; wyjaśniać zmiany zachodzące

w obszarze polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej oraz określać rolę UE w stosunkach międzynarodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dalszego zgłębiania wiedzy z zakresu zagadnień związanych z polityką zagraniczną i bezpieczeństwa Unii Europejskiej; propagowania zdobytej wiedzy oraz obserwowania zmian zachodzących w obszarze polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

9. Problemy globalne współczesnego świata

Cel kształcenia: zapoznanie z wielowymiarowymi aspektami funkcjonowania współczesnego państwa ze szczególnym uwypukleniem współczesnych problemów globalnych, które dotyczą państwa i społeczeństwa i które będą najważniejszymi wyzwaniami przyszłości.

Treści merytoryczne – wykłady: problemy dysproporcji rozwojowych; współczesne wojny, konflikty i spory międzynarodowe; zmiany klimatyczne; problemy ochrony środowiska; problemy głodu i wyżywienia, zwalczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego; problemy demograficzne na świecie; problem dostępu do wody.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: światowe problemy społeczne, gospodarcze i polityczne; terroryzm, bioterroryzm, cyberterroryzm; dezinformacja i propaganda; problemy surowcowo-energetyczne; rewolucja naukowo-techniczna i jej skutki dla człowieka i środowiska; kwestia zadłużenia międzynarodowego; najważniejsze zagrożenia i wyzwania Polski.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne problemy globalne; czynniki determinujące określone problemy światowe oraz metody ich przewycięzania.

Umiejętności (potrafi): wytłumaczyć współzależności pomiędzy różnymi przejawami rzeczywistości międzynarodowej; opisać instrumenty i mechanizmy zapobiegające powstawaniu problemów globalnych; dokonać analizy i oceny działań uczestników stosunków międzynarodowych mających na celu zwalczanie problemów globalnych; przeprowadzić krytyczną analizę tekstów źródłowych dotyczących problemów współczesnego świata.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uzasadniania znaczenia problemów współczesnego świata i ich wpływu na życie państw i społeczności; aktywnego poszukiwania rozwiązań współczesnych problemów globalnych; samodzielnego poszukiwania wiedzy o otaczającej go rzeczywistości.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

10. Protokół dyplomatyczny i organizacja służby zagranicznej

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy na temat istoty dyplomacji, zasad i reguł obowiązujących w dyplomacji, w tym norm protokołu dyplomatycznego; organizacji i funkcjonowania polskiej służby zagranicznej, systemie rekrutacji i szkoleń, strukturze MSZ oraz sieci placówek za granicą.

Treści merytoryczne – wykłady: pojęcie polityki zagranicznej, metody i środki polityki zagranicznej. Dyplomacja – etymologia, definicje, formy i rodzaje dyplomacji. Z dziejów dyplomacji – rys historyczny, ewolucja form dyplomatycznych. Ewolucja współczesnej dyplomacji państwa. Służba zagraniczna RP – struktura i funkcje. System rekrutacji i szkoleń MSZ, struktura MSZ.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: istota i zastosowanie protokołu dyplomatycznego. Ceremoniał dyplomatyczny i państwowy. Pierwszeństwo (precedencja) w dyplomacji. Tytulatura, umowy, wizyty, korespondencja, organizacja przyjęć, ubiory stosownie do okazji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę i mechanizmy funkcjonowania współczesnej dyplomacji; metody i mechanizmy determinujące proces prowadzenia działań dyplomatycznych, w tym normy protokołu dyplomatycznego oraz struktury i funkcje polskiej służby zagranicznej oraz ich ewolucję.

Umiejętności (potrafi): dokonać charakterystyki polskiej służby zagranicznej oraz określić istotę protokołu dyplomatycznego; posługiwać się normami etykiety.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): analizy dokumentów dotyczących polityki zagranicznej i dyplomacji; pracy indywidualnej i zespołowej oraz do adekwatnej i krytycznej oceny odbieranych treści wraz z potrzebą uzupełniania brakującej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

11. Socjologia stosunków międzynarodowych

Cel kształcenia: zapoznanie z rolą państwowych i pozapaństwowych uczestników stosunków międzynarodowych poprzez ukazanie znaczenia aktywności jednostek, grup społecznych i instytucji w tej sferze stosunków politycznych

Treści merytoryczne – wykłady: metodologiczne podstawy oraz interdyscyplinarność socjologii stosunków międzynarodowych; teorie socjologiczne a stosunki międzynarodowe; narody i nacjonalizmy w stosunkach międzynarodowych; procesy kształtowania stosunków międzynarodowych; modele struktur międzynarodowych; konstytutywne podmioty stosunków międzynarodowych i ich kontrakty; aspekty wpływu i odpowiedzialności; legitymizacja działań i internalizacja kwestii lokalnych, regionalnych, państwowych, międzynarodowych.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: analiza poszczególnych komponentów stosunków międzynarodowych, m.in.: państw, organizacji ponadpaństwowych, struktur międzynarodowych i globalnych, w kontekście ich celów, ról, władzy, ideologii, tożsamości, wartości, symboli.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe kategorie pojęciowe socjologii stosunków międzynarodowych; procesy kształtowania stosunków międzynarodowych i modele struktur międzynarodowych.

Umiejętności (potrafi): identyfikować poszczególne komponenty stosunków międzynarodowych; stosować siatkę pojęciową i koncepcyjną do analizy stosunków międzynarodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny bieżących stosunków międzynarodowych przez pryzmat teorii socjologicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

12. Systemy wyborcze

Cel kształcenia: zrozumienie zasad, jak i kwestii szczegółowych funkcjonowania systemów wyborczych; poznanie zasad analizy oraz wyciągania wniosków dotyczących stosowania rozwiązań teoretycznych systemów wyborczych w praktyce.

Treści merytoryczne - wykłady: wprowadzenie do problematyki przedmiotu, wybory jako wartość polityczna. Teoria prawa wyborczego. Podstawy teoretyczne wolnych i uczciwych wyborów. Podstawy teoretyczne systemów wyborczych. Charakterystyka systemów wyborczych.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: wybory a reprezentacja segmentów społeczeństwa, kampania wyborcza, poziom partycypacji wyborczej a frekwencja wyborcza. Sposoby i rodzaje głosowania. Inżynieria wyborcza – granice i możliwości. Przyszłość systemu wyborczego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu teorii systemów wyborczych; różnice w systemach wyborczych.

Umiejętności (potrafi): określić i ocenić niezbędne warunki dla przeprowadzania uczciwych wyborów; sformułować propozycje ułatwienia wyborów dla rozmaitych kategorii osób, które obecnie nie biorą udziału w wyborach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania wiedzy – zarówno teoretycznej, jak i praktycznej – o systemach wyborczych współczesnych państw świata; dalszego uzupełniania wiedzy oraz doskonalenia umiejętności; wyrażania sądów o działaniu konkretnych systemów wyborczych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

13. Techniki psychologiczne i socjologiczne w polityce

Cel kształcenia: zapoznanie z uwarunkowaniami i specyfiką zachowań społecznych i politycznych oraz przekazanie umiejętności prawidłowego interpretowania postaw i aktywności społecznych w kontekście stosowania technik psychologicznych i socjologicznych.

Treści merytoryczne - wykłady: główne założenia teoretyczne dotyczące definiowania, koncepcji i teorii uwarunkowań społecznych i psychologicznych aspektów wpływu na postawy społeczne i polityczne; przedmiot i zakres badań nad socjologicznymi i psychologicznymi czynnikami warunkującymi postawy społeczne; tzw. ucieleśnione poznanie: czym jest i jakie są jego aspekty; konstrukcja wiedzy społecznej; przyczyny i skutki zniekształceń w percepcji społecznej; rola środków masowego przekazu i komunikowania w kształtowaniu wiedzy i postaw społecznych; wpływ grupy na zachowanie i poglądy jednostki; kształtowanie się opinii społecznej a postawa jednostki.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: motywy i poznanie społeczne a kształtowanie się przekonań społecznych; percepcja siebie i innych w przestrzeni publicznej; przejawy i przyczyny dysonansu poznawczego; efekt aureoli i jego potencjalne skutki dla życia społecznego; samospełniające się proroctwo a zachowania społeczne; konsekwencje mechanizmu wyuczonyj bezradności dla kształtowania się i rozwoju społeczeństwa obywatelskiego; postawy a wartości społeczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przyczyny i mechanizmy wpływające na zachowania i postawy społeczne jednostki i grupy; funkcjonowanie struktur oraz instytucji społecznych, publicznych i politycznych.

Umiejętności (potrafi): analizować i oceniać zaistniałe problemy oraz wskazać propozycje adekwatnego ich rozwiązania w kontekście towarzyszących im zjawisk społecznych; podejmować decyzje z uwzględnieniem konsekwencji podejmowanych działań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego, sprawnego oraz skutecznego pogłębiania wiedzy na temat dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości społecznej; uwzględnienia w swych działaniach i wypowiedziach złożoności oraz różnorodności poglądów i wartości jednostki oraz grup społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

14. Teoria gier w stosunkach międzynarodowych

Cel kształcenia: poznanie matematycznej teorii gier oraz metod podejmowania optymalnych decyzji przez polityków, szczególnie w sytuacji konfliktów międzynarodowych. Przygotowanie do analizy aktualnych wydarzeń zachodzących w polityce oraz dokonywanie ich trafnej oceny pod kątem zdobytej wiedzy.

Treści merytoryczne – wykłady: geneza teorii gier; zastosowanie teorii gier w naukach o polityce i w stosunkach międzynarodowych; podstawowe elementy teorii gier, pojęcie gry, macierz gry, uczestnicy, interesy, sprzeczność interesów, strategia, wyniki, działania, zasady, racjonalność; klasyfikacja gier ze względu na różne kryteria; punkt siodłowy; równowaga Nasha; strategie zdominowane; strategie mieszane; strategia bezpieczeństwa; elementy analizy decyzyjnej; teoria gier a filozofia, psychologia, antropologia, ekonomia, wojskowość.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: gry kooperacyjne i gry niekooperacyjne; gry o sumie zerowej i gry o sumie niezerowej; dwuosobowe gry o pełnym konflikcie; dwuosobowe gry o częściowym konflikcie; gry rokowań. Poszukiwanie przykładów konfliktów w polityce i w stosunkach międzynarodowych, których rezultaty odzwierciedlałyby wybrane rozwiązania zaproponowane przez teorię gier.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres merytoryczny problematyki teorii gier, analizy decyzyjnej, psychologii ryzyka.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie i krytycznie myśleć oraz przewidywać skutki podjętych decyzji; wybrać odpowiednie sposoby postępowania, aby osiągnąć cel.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego udziału w życiu publicznym społeczeństwa obywatelskiego na różnych poziomach partycypacji; pełnienia roli związanych z zarządzaniem lub przywództwem.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

15. Wielokulturowość współczesnej Europy

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy o wielokulturowości w Europie – jej obrazu w XX stuleciu i zmian jakie w nim następują w XXI wieku.

Treści merytoryczne – wykłady: definicje wielokulturowości i polityki etnicznej; wielokulturowość ukształtowana w wyniku zmian historycznych; wielokulturowość jako wynik polityki etnicznej; specyfika wielokulturowości w Europie Zachodniej; wielokulturowość w Europie Środkowo-Wschodniej; przyczyny religijne, etniczne, ekonomiczne, polityczne wielokulturowości w Europie; kryzys migracyjny w Europie w XXI wieku – reakcje państw wobec rozwiązań proponowanych przez Unię Europejską; modele polityki wobec imigrantów (asymilacja, integracja, relokacja, pluralizm kulturowy); konflikty na tle różnic kulturowych w Europie; tożsamość w państwach postsowieckich; tożsamość a wielokulturowość.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: postkolonializm a wielokulturowość Europy; wielokulturowość w państwach Europy Zachodniej; wielokulturowość w państwach Europy Środkowo-Wschodniej; struktura etniczna w państwach nordyckich; konflikty w społeczeństwie wielokulturowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę wielokulturowości, historyczne uwarunkowania wielokulturowości w Europie, rodzaje polityki etnicznej, strukturę etniczną w poszczególnych państwach Europy, przyczyny konfliktów wynikające z różnic kulturowych; funkcję kultury i religii w kształtowaniu stosunków międzynarodowych w Europie.

Umiejętności (potrafi): obserwować, diagnozować, racjonalnie oceniać złożoność stosunków kulturowych w Europie; oceniać sytuacje społeczno-polityczne oraz analizować motywy i wzory ludzkich zachowań charakterystycznych dla różnych typów kultury; badać, opisywać, analizować oraz interpretować stosunki etniczne w Europie w kontekstach politycznym, ekonomicznym, społecznym i kulturowym; prezentować wyniki badań empirycznych z odwołaniem do koncepcji teoretycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego uczestnictwa w życiu społeczeństwa obywatelskiego; szanowania różnic w punktach widzenia, determinowanych odmiennym podłożem politycznym, kulturowym i społecznym; ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

16. Współczesna polska scena polityczna

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy na temat życia politycznego Polski współczesnej, przedstawienie mozaiki oraz ludzi polskich partii politycznych i ruchów społecznych po 1989 roku.

Treści merytoryczne – wykłady: zarys dziejów politycznych w Polsce po 1989 roku; periodyzacja dziejów politycznych kraju po 1989 r; dylematy wyboru systemu rządów po 1989 r. (etapy prac ustrojowych, koncepcje ustroju państwa, kompromis konstytucyjny); oblicze polityczne parlamentu 1989–2019; władza wykonawcza – prezydencki biegun egzekutywy 1989–2020; władza wykonawcza – rządowy biegun egzekutywy; władza sądownicza oraz organy kontroli państwowej; geografia wyborcza polskich partii politycznych po 1989 r.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: sprawy i ludzie polskiej sceny politycznej (1989–2022), w okresach: zmiany systemowej 1989–1991 (L. Wałęsa, W. Jaruzelski, T. Mazowiecki, Cz. Kiszczak, J. K. Bielecki); rozbitcia wielopartyjnego (J. Olszewski, W. Pawlak, H. Suchocka); rządów lewicy (J. Oleksy, W. Cimoszewicz, L. Miller, M. Belka); rządów PIS (K. Marcinkiewicz, J. Kaczyński, B. Szydło, M.J. Morawiecki); dwóch kadencji rządów koalicji PO-PSL (D. F. Tusk, E. Kopacz).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę partii politycznych i ruchów społecznych w życiu społecznym w perspektywie historycznej; polityków największych ugrupowań w Polsce po 1989 r; warunki i formy uczestnictwa w życiu społecznym na różnych jego poziomach; wybrane zjawiska związane z narodzinami i ewolucją partii politycznych i ruchów społecznych po 1989 r.

Umiejętności (potrafi): zidentyfikować przyczyny i przebieg zjawisk związanych z aktywnością partii i ruchów społecznych w Polsce współczesnej; wykorzystać wiedzę teoretyczną celem analizowania i interpretowania zjawisk i procesów dotyczących polskich partii politycznych i ruchów społecznych; gromadzić, hierarchizować i przetwarzać informacje dotyczące działalności aktywnych w polskim życiu społecznym partii politycznych i ruchów społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego uczestniczenia w życiu publicznym, także w zespołach realizujących cele społeczne, polityczne i obywatelskie; krytycznej oceny poziomu własnej wiedzy i umiejętności; uznania potrzeby ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

17. Przedmiot do wyboru I

1) International Organisations

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi normami, celami, założeniami, strukturami i zakresem kompetencji oraz sposobami funkcjonowania współczesnych organizacji międzynarodowych.

Treści merytoryczne - wykłady: pojęcie, geneza i rozwój organizacji międzynarodowych; klasyfikacje organizacji międzynarodowych. Funkcje organizacji międzynarodowych. Tworzenie organizacji międzynarodowej. Statut organizacji międzynarodowych. Przynależności w międzynarodowych organizacjach. Finansowanie organizacji międzynarodowych. Uchwały organizacji międzynarodowych. Zakończenie istnienia organizacji międzynarodowej. Podejmowania decyzji (głosowania) i charakter prawny uchwał organizacji międzynarodowych. Organizacje międzynarodowe, w świetle konwencji

międzynarodowej. Zasady funkcjonowania organizacji międzynarodowych oraz ich roli w stosunkach dwustronnych i wielostronnych na arenie międzynarodowej.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: analiza działania najważniejszych uniwersalnych i regionalnych organizacji międzynarodowych takie, jak ONZ i inne wybrane organizacje wyspecjalizowane NZ oraz organizacje regionalne m.in. OPA, LPA, UA, OBWE, OPEC/OAPEC, Rada Europy, NATO, UE, ASEAN.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy teoretyczne oraz zjawiska i procesy polityczne i ekonomiczne dokonujące się w obrębie państw, regionów z zakresu organizacji międzynarodowych.

Umiejętności (potrafi): krytycznie analizować, oceniać i interpretować zjawiska z zakresu organizacji międzynarodowych zachodzące w skali międzynarodowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kreatywnego myślenia oraz krytycznej oceny posiadanej wiedzy z zakresu organizacji międzynarodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2) Prawo europejskie

Cel kształcenia: zapoznanie z systemem prawnym Unii Europejskiej, przekazanie wiedzy o źródłach prawa UE oraz zakresem ich oddziaływania na porządki prawne państw członkowskich.

Treści merytoryczne - wykłady: struktura prawa europejskiego. Źródła prawa UE, stanowienie prawa, prawo pierwotne i prawo wtórne, hierarchia aktów prawnych, sposoby stanowienia prawa. Zasady stosowania prawa UE. Podział kompetencji - UE a państwa członkowskie. Bezpośrednie i pośrednie stosowanie prawa UE, zasada pierwszeństwa prawa UE.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: stanowienie prawa pierwotnego; prawo wtórne wiążące oraz instrumenty niewiążące; prawo europejskie a prawo krajowe.

Efekty kształcenia:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia prawne dotyczące integracji europejskiej; instytucje, źródła prawa, środki ochrony prawnej w ramach procesu integracji europejskiej; system prawa europejskiego.

Umiejętności (potrafi): określać problemy prawne w ramach UE; posługiwać się orzecznictwem TSUE; posługiwać się rozwiązaniami prawa UE przy podejmowaniu decyzji, konstrukcji opinii i uzasadnianiu stanowisk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w podejmowaniu argumentacji prawnej opartej na specyfice prawa UE; prowadzenia dyskursu prawniczego i przeprowadzania analiz oraz rozumowania przy wykorzystaniu wielokontekstowości podejścia poznawczego i badawczego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

18. Przedmiot do wyboru II

1) Polska myśl polityczna

Cel kształcenia: analiza i porównanie nurtów myśli politycznej w Polsce; krytyka świadectw myśli politycznej; wykorzystywanie myśli politycznej do opisu i analizy sytuacji politycznych; rozumienie mechanizmów ciągłości i zmiany w myśleniu i działaniu politycznym.

Treści merytoryczne: zaznajomienie z historią kształtowania się polskiej myśli politycznej. Wyjaśnienie podstawowych definicji myśli politycznej i jej struktury, zapoznanie z metodami oraz środkami jej realizacji. Zrozumienie zachodzących przemian w myśli politycznej w Polsce od Piastów poprzez Jagiellonów, w Rzeczypospolitej szlacheckiej XVII i XVIII wieku, na ziemiach polskich w okresie zaborów i na emigracji. Zapoznanie z ideą walk o niepodległość oraz koncepcjami odnoszącymi się do modelu kształtu ustrojowego odrodzonej II Rzeczypospolitej. Poznanie źródeł ideowych i podstawowych wartości polskiej myśli politycznej. Zapoznanie z twórcami i nurtami polskiej myśli politycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie myśli politycznej; główne nurty polskiej myśli politycznej; przemiany zachodzące w polskiej myśli politycznej; kryteria wyróżniające polskość myśli politycznej; kategorie z zakresu myśli politycznej.

Umiejętności (potrafi): wskazać ewolucję polskiej myśli politycznej; wskazać twórców i nurty polskiej myśli politycznej; wskazać zależności występujące między myślą polityczną a działaniami i procesami politycznymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego uczestniczenia w życiu publicznym; projektowania myśli politycznej wg wybranego nurtu polskiej myśli politycznej; upowszechniania trwałego zestawu wartości w dziejach polskiej myśli politycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2) Stosunki międzynarodowe w polskich koncepcjach ideowych

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy na temat stosunków międzynarodowych występujących w różnych nurtach polskiej myśli politycznej.

Treści merytoryczne: pojęcie stosunków międzynarodowych; pojęcie polskiej myśli politycznej; główne nurty polskich koncepcji politycznych; polityka międzynarodowa w polskich koncepcjach ideowych; Europa i integracja europejska w polskich koncepcjach ideowych XX wieku; Europa Środkowo-Wschodnia w polskich koncepcjach ideowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie stosunków międzynarodowych i polskiej myśli politycznej; główne nurty występujące w polskich koncepcjach ideowych w kontekście rozważań obecności zagadnień związanych ze stosunkami międzynarodowymi.

Umiejętności (potrafi): wskazać różnice w podejściu do zagadnień związanych ze stosunkami międzynarodowymi występującymi w polskich koncepcjach ideowych; przedstawić wizje zjednoczonej Europy w polskich koncepcjach ideowych; ukazać zagadnienia Europy Środkowo-Wschodniej w polskich koncepcjach ideowych; napisać krótki tekst dotyczący obecności zagadnień stosunków międzynarodowych w nurcie wybranym z polskich koncepcji ideowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego uczestniczenia w życiu publicznym, w tym przygotowaniu projektu odezwy ideowej dotyczącej stosunków międzynarodowych dla wybranego polskiego nurtu ideowego; uznania potrzeby ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

19. Przedmiot do wyboru III

1) Basen Morza Bałtyckiego w stosunkach międzynarodowych

Cel kształcenia: celem realizacji przedmiotu jest zaznajomienie z zasadniczymi determinantami rozwoju stosunków międzynarodowych w basenie Morza Bałtyckiego, jak również z instytucjonalizacją współpracy w regionie bałtyckim oraz głównymi zagrożeniami bezpieczeństwa międzynarodowego w basenie Morza Bałtyckiego.

Treści merytoryczne – wykłady: państwa basenu Morza Bałtyckiego – wyzwania definicyjne; Państwa bałtyckie, państwa nordyckie, państwa skandynawskie; pojęcie stosunków międzynarodowych; teorie stosunków międzynarodowych; poziomy analizy stosunków międzynarodowych; regionalizacja stosunków międzynarodowych; regionalizacja a globalizacja; Rosja a bezpieczeństwo basenu Morza Bałtyckiego.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: bezpieczeństwo morskie – definicje i klasyfikacje; współpraca obronna w regionie Morza Bałtyckiego; instytucjonalizacja stosunków międzynarodowych w basenie Morza Bałtyckiego; Unia Europejska, NATO; Rada Państw Morza Bałtyckiego; Rada Bałtycka; Rada Nordycka; Nordycka Rada Ministrów; Współpraca euroregionalna; republiki bałtyckie w stosunkach międzynarodowych; państwa skandynawskie w stosunkach międzynarodowych; Obwód kaliningradzki a stosunki międzynarodowe w basenie Morza Bałtyckiego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę i dynamikę przemian współczesnych stosunków międzynarodowych; główne poziomy i sfery współpracy regionalnej w basenie Morza Bałtyckiego.

Umiejętności (potrafi): zidentyfikować główne procesy instytucjonalizacji stosunków międzynarodowych w basenie Morza Bałtyckiego; wskazać i ocenić źródła zagrożeń bezpieczeństwa międzynarodowego w basenie Morza Bałtyckiego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny znaczenia czynników kształtujących współczesne stosunki międzynarodowe; aktywnego uczestnictwa w życiu publicznym w wymiarze krajowym i międzynarodowym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2) Bezpieczeństwo międzynarodowe Europy Środkowo-Wschodniej

Cel kształcenia: zaznajomienie z uwarunkowaniami bezpieczeństwa międzynarodowego Europy Środkowo-Wschodniej, teorią bezpieczeństwa międzynarodowego, jak również specyfiką stosunków międzynarodowych w Europie Środkowo-Wschodniej.

Treści merytoryczne – wykłady: pojęcie bezpieczeństwa międzynarodowego; klasyfikacja, ewolucja koncepcji i modele bezpieczeństwa międzynarodowego; paradygmaty bezpieczeństwa międzynarodowego; poziomy analizy bezpieczeństwa międzynarodowego; ewolucja polityki bezpieczeństwa międzynarodowego; bezpieczeństwo międzynarodowe w teorii stosunków międzynarodowych; regionalizacja a bezpieczeństwo międzynarodowe; regionalizacja bezpieczeństwa; regionalizacja a globalizacja; teoria i modele integracji regionalnej; instytucjonalizacja bezpieczeństwa.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: Europa Środkowo-Wschodnia – dylematy definicyjne; Europa Środkowo-Wschodnia a rozszerzenie Unii Europejskiej i NATO oraz reintegracja przestrzeni poradzieckiej; polityka Federacji Rosyjskiej a bezpieczeństwo Europy Środkowo-Wschodniej; instytucjonalizacja bezpieczeństwa międzynarodowego Europy Środkowo-Wschodniej; Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie; Grupa Wyszehradzka; Inicjatywa Środkoeuropejska; Inicjatywa Trójmorza; Bukaresztańska Dziewiątka; Środkoeuropejska Współpraca Obronna; Trójkąt Kaliningradzki; Trójkąt Lubelski; Środkoeuropejskie Porozumienie o Wolnym Handlu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe determinanty definicyjne bezpieczeństwa międzynarodowego; główne zagrożenia bezpieczeństwa międzynarodowego Europy Środkowo-Wschodniej.

Umiejętności (potrafi): zdefiniować region międzynarodowy Europy Środkowo-Wschodniej; wskazać główne instytucje i organizacje współpracy międzynarodowej w Europie Środkowo-Wschodniej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): identyfikacji i interpretacji głównych zagrożeń bezpieczeństwa europejskiego; budowania modeli predykcyjnych odnoszących się do zmian uwarunkowań bezpieczeństwa międzynarodowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

20. Przedmiot do wyboru IV

1) System bezpieczeństwa i obrony RP

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy w obszarze organizacji systemu bezpieczeństwa narodowego i systemów obrony RP, zapoznanie ze strategią bezpieczeństwa i obrony w ramach NATO oraz Polski jako aktywnego członka sojuszu, zapoznanie z elementami podsystemów bezpieczeństwa i sposobem organizacji systemu obronnego RP.

Treści merytoryczne – wykłady: pojęcie bezpieczeństwa narodowego oraz podsystemów obronnych, miejsce i rola Polski w ramach NATO, organizacja SZ RP, nowe zagrożenia militarne na świecie, obrona cywilna w Polsce, gotowość cywilna w doktrynie NATO, system organizacyjny systemu obronnego RP, ustawa o obronie Ojczyzny i jej implikacje.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: analiza współczesnych rozwiązań systemów bezpieczeństwa w ramach NATO, rozwiązania organizacyjne w SZ RP w świetle ustawy o obronie Ojczyzny, analiza współczesnych zagrożeń militarnych i nie militarnych oraz konfliktów na świecie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne procesy zachodzące w ramach struktur systemu bezpieczeństwa NATO i Polski; implikacje nowych rozwiązań legislacyjnych i organizacyjnych w systemie bezpieczeństwa i obrony RP; istotę współczesnych zagrożeń bezpieczeństwa narodowego.

Umiejętności (potrafi): określić czynniki mające wpływ na efektywność systemu bezpieczeństwa RP; krytycznie analizować współczesne wyzwania systemu bezpieczeństwa i obrony NATO; określić rolę SZ RP w ramach sojuszu NATO i wynikające z tego zobowiązania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczestnictwa w strukturach obrony cywilnej i innych formach organizacji obrony RP; krytycznej oceny swojej wiedzy i postaw społecznych w obszarze strategii

obronnej RP oraz do doskonalenia i rozwoju w obszarze współczesnych wyzwań systemu bezpieczeństwa Polski.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2) System ochrony granic zewnętrznych Unii Europejskiej

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy na temat współpracy państw Unii Europejskiej w zakresie ochrony jej granic zewnętrznych oraz formalnoprawnych i instytucjonalnych elementów systemu ochrony tych granic; zapoznanie z zasadami i procedurami kontroli granic zewnętrznych UE, dostępnymi środkami i zasobami, a także problemami i wyzwaniami przed jakimi staje ochrona granic zewnętrznych UE.

Treści merytoryczne – wykłady: geneza współpracy państw UE w zakresie kontroli granic; formalnoprawny i instytucjonalny wymiar współpracy państw UE w zakresie ochrony granic zewnętrznych; koncepcja zintegrowanego systemu zarządzania granicami UE i system informacyjny Schengen; zadania, struktury i specyfika funkcjonowania Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex); kryzys migracyjny w Europie i jego konsekwencje dla polityki ochrony granic Unii Europejskiej; ewolucja zagrożeń i koncepcje reagowania kryzysowego na granicach zewnętrznych UE.

Treści merytoryczne – ćwiczenia: analiza aktów prawnych dotyczących współpracy państw Unii Europejskiej w zakresie ochrony jej granic zewnętrznych; analiza doświadczeń płynących z dotychczasowej współpracy w ramach Frontex (sukcesy, problemy, kontrowersje); dyskusja na temat nowego charakteru zagrożeń dla bezpieczeństwa granic UE i roli współpracy z państwami trzecimi; ocena nowych inicjatyw w zakresie ochrony granic zewnętrznych UE, w tym koncepcji zespołów szybkiej interwencji na granicy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): koncepcję współpracy państw Unii Europejskiej w zakresie ochrony jej granic zewnętrznych; podstawy prawne i zasady funkcjonowania poszczególnych elementów systemu ochrony granic zewnętrznych UE; zadania i cele instytucji odpowiedzialnych za ochronę granic zewnętrznych UE; ewolucję zagrożeń dla bezpieczeństwa granic zewnętrznych UE i działania podejmowane przez UE dla neutralizacji tych zagrożeń.

Umiejętności (potrafi): określić elementy składowe systemu ochrony granic zewnętrznych UE i sposób ich działania; zasady kontroli ruchu osobowego i towarowego na granicach zewnętrznych UE oraz zasady funkcjonowania systemu wymiany informacji Schengen; analizować doświadczenia płynące z dotychczasowej współpracy w ramach Frontex; rozpoznawać nowe zagrożenia i wyzwania stojące przed ochroną granic zewnętrznych UE.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego włączenia się w debatę o problemach związanych z ochroną granic zewnętrznych UE; współpracy w zespołach realizujących zadania związane z ochroną granic zewnętrznych UE; pogłębiania wiedzy na temat zagrożeń dla bezpieczeństwa granic zewnętrznych UE oraz pracy w instytucjach obrony granic UE.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

21. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 1

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką i zasadami pisania pracy magisterskiej, kształtowanie umiejętności pracy naukowo-badawczej, opracowanie struktury pracy.

Treści merytoryczne: zapoznanie z propozycjami tematyki badawczej; dyskusja nad możliwościami realizacyjnymi prowadzenia badań; wybór i opracowanie tematu oraz problematyki badawczej zgodnie z prezentowanymi zainteresowaniami badawczymi; omówienie etyki prowadzenia badań; przygotowanie wstępnej bibliografii i planu pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady projektowania i etapy realizacji pracy dyplomowej, podstawowe zasady z zakresu prawa ochrony własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): organizować warsztat badawczy, konstruować projekt badawczy; racjonalnie planować własną pracę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu własnej wiedzy i umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

22. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 2

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności pracy naukowo-badawczej, opanowanie techniki pisania pracy i sztuki prezentowania wyników własnych badań, przygotowanie części pracy dyplomowej.

Treści merytoryczne: zbieranie i przetwarzanie materiału badawczego; zaprezentowanie planu pracy oraz wskazanych przez promotora części pracy; dyskusja dotycząca proponowanej struktury pracy oraz aspektów formalnych i treściowych zredagowanych rozdziałów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody i techniki badawcze stosowane w naukach społecznych.

Umiejętności (potrafi): gromadzić, hierarchizować i przetwarzać informacje niezbędne w badaniach naukowych, czytać ze zrozumieniem literaturę naukową.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwiązywania problemów poznawczych na drodze prowadzenia badań naukowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

23. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 3

Cel kształcenia: kształtowanie umiejętności pracy naukowo-badawczej, doskonalenie techniki pisania oraz sztuki prezentowania wyników własnych badań, przygotowanie kolejnej części pracy dyplomowej, zapoznanie z procedurą egzaminu dyplomowego.

Treści merytoryczne: zbieranie i przetwarzanie materiału badawczego; przygotowanie i zaprezentowanie wskazanych przez promotora części pracy; dyskusja dotycząca aspektów formalnych i treściowych zredagowanych rozdziałów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię, teorię i techniki pozyskiwania danych oraz zaawansowaną metodologię prowadzenia badań z zakresu nauk o polityce i administracji oraz stosunków międzynarodowych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wiedzą metodologiczną w zakresie korzystania z modeli, metod i technik badawczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy ze specjalistami w realizacji projektów badawczych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

24. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 4

Cel kształcenia: ostateczna redakcja pracy, przygotowanie do egzaminu dyplomowego.

Treści merytoryczne: przygotowanie i zaprezentowanie końcowej wersji pracy dyplomowej; dyskusja dotycząca jej aspektów formalnych i treściowych, ostateczna redakcja pracy zgodnie z wymogami formalnymi i merytorycznymi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości technologii informacyjnych w prowadzeniu badań i komunikowaniu ich wyników.

Umiejętności (potrafi): prezentować wyniki badań, popierać je rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania wyników przeprowadzonych badań; ponoszenia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy oraz podejmowane decyzje.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

V. PRAKTYKA

1. Praktyka

Cel kształcenia: aktywne uczestnictwo we wszystkich działaniach podejmowanych w instytucji, samodzielne wykonywanie różnorodnych zadań wynikających ze specyfiki miejsca odbywania praktyki oraz współdziałanie z opiekunem praktyk. Doskonalenie własnego warsztatu zawodowego. Zebranie materiałów potrzebnych do sporządzenia wymaganej dokumentacji potrzebnej do zaliczenia praktyki zawodowej.

Treści merytoryczne: specyfika funkcjonowania instytucji, poznanie jej struktury i organizacji pracy, zapoznanie się z rodzajem świadczonych usług. Metody, techniki i narzędzia pracy, diagnozy i ewaluacji wykorzystywane w instytucji. Zadania i kompetencje osób zatrudnionych w instytucji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strukturę i organizację instytucji, w której odbywa praktykę zawodową, rodzaje świadczonych usług oraz o zadania osób w niej zatrudnionych, specyfikę uczestników korzystających z usług instytucji oraz metodykę pracy.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zaprojektować i przeprowadzić działania praktyczne wynikające ze specyfiki instytucji, z wykorzystaniem najbardziej adekwatnych środków i metod pracy, współdziałać z opiekunem praktyk. Dokonać pisemnej i ustnej ewaluacji własnej praktyki zawodowej, wskazać obszary wymagające refleksji w przyszłych działaniach, przygotować w formie pisemnej dokumentację z odbytych praktyk zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozumienia własnej sytuacji, możliwości i ograniczeń przy realizacji aktywności zawodowej. Dokonania ewaluacji własnych działań, wiedzy, kompetencji i umiejętności oraz wskazania kierunków własnego rozwoju zawodowego i osobistego, realizowania działań na rzecz pozyskiwania wiedzy, umiejętności, kompetencji poza uczelnią, poprzez aktywne podejmowanie wyzwań zawodowych podczas praktyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

VI. INNE

1. Ergonomia

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami ergonomii.

Treści merytoryczne: ergonomia – podstawowe pojęcia i definicje. Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna. Główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych. Ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy; problemy i zagrożenia wynikające z niewłaściwych rozwiązań ergonomicznych.

Umiejętności (potrafi): ocenić warunki w pracy zawodowej ze względu na problemy ergonomiczne oraz reagować na nie. Dostrzegać nieprawidłowości ergonomiczne podczas aktywności pozazawodowej; wskazać cechy ergonomiczne w obiektach technicznych i uwzględnić je w wyborach konsumenckich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stosowania zasad ergonomii; reagowanie na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u. Poznanie elementów etykiety codziennej, akademickiej oraz biznesowej.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym – zwroty grzecznościowe, powitania, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych. Etykieta akademicka – precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji służbowej. Elementy etykiety biznesowej – dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie do rozmowy kwalifikacyjnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stosowania zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie z przepisami dotyczącymi ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów; literatura i przepisy prawa autorskiego, podmioty własności intelektualnej, przedmioty własności intelektualnej, treść prawa w tym zakresie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przepisy dotyczące ochrony własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): praktycznie zastosować przepisy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swojej wiedzy i umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych wiadomości na temat zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń.

Treści merytoryczne: regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Obowiązujące ustawy, rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w uczelniach. Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku – apteczka pierwszej pomocy. Dostosowanie treści szkoleń do profilu danego kierunku studiów jest bardzo ważne, gdyż chodzi o wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w innych sytuacjach; zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi; udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania ostrożności w postępowaniu z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; przestrzegania zasad BHP; odpowiedzialności za bezpieczeństwo i higienę pracy; podejmowania czynności ratunkowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

PLAN STUDIÓW
KIERUNKU POLITOLOGIA I STOSUNKI MIĘDZYNARODOWE

Obowiązuje od cyklu: 2023 Z

Poziom studiów: studia drugiego stopnia

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 4

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk społecznych, dyscypliny naukowe: nauki o polityce i administracji, stosunki międzynarodowe, nauki o bezpieczeństwie

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Techniki i narzędzia informatyczne w naukach społecznych	1	3	1	zal. oc.	o	45	15	30	1	0	0
2	Język obcy	1	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5	2	x	x	75	15	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2	x	x	60	0	60	2	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
II - PODSTAWOWYCH															
1	Teoria polityki				1	4	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Metody i techniki badań w naukach społecznych				1	4	1,2	egz.	o	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					8	2,4	x	o	105	45	60	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	2,4	x	x	60	0	60	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III - KIERUNKOWYCH															
1	Socjologia stosunków międzynarodowych				1	4	1,2	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	Polityka zagraniczna i bezpieczeństwa Unii Europejskiej				1	5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Problemy globalne współczesnego świata				1	3	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 1				1	4	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					16	4,2	x	x	165	60	105	12	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	4,2	x	x	105	0	105	12	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					4	1,2	x	x	30	0	30	2	0	0	
VI – INNE															
1	Etykieta				1	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
2	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy				1	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)					1	0	x	x	8	8	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					x	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1					30	8,6	x	x	353	128	225	22	0	0	

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I – PODSTAWOWYCH												
1	Systemy ochrony praw człowieka	2	3,5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Teoria stosunków międzynarodowych	2	3,5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7	2,4	x	x	120	60	60	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,4	x	x	60	0	60	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Ekstremizm i terroryzm we współczesnym świecie	2	3	1,2	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
2	Finanse w polityce lokalnej	2	2	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	Funkcjonowanie organizacji pozarządowych	2	2	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
4	Przedmiot do wyboru I	2	3	0,6	zal. oc.	f	45	30	15	2	0	0
5	Przedmiot do wyboru II	2	2,5	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
6	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 2	2	4	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			16,5	4,2	x	x	210	105	105	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,2	x	x	105	0	105	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9,5	1,8	x	x	105	60	45	6	0	0
V - PRAKTYKA												
Praktyka			6,0	6,0	zal.	f	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6,0	6,0	x	x	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6,0	x	x	0	0	0	0	160	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)					6,0	6,0	x	x	0	0	0	0	160	0
VI – INNE														
1	Ergonomia	2	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0	0	0
2	Ochrona własności intelektualnej	2	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,5	0	x	x	4	4	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0	x	x	0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2			30	12,6	x	x	334	169	165	20	160	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na I roku studiów			60	21,2	x	x	687	297	390	42	160	0	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I- KIERUNKOWYCH												
1	Filozofia wobec dylematów współczesności	3	4	1,2	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	Nowe ruchy społeczne	3	3	1,2	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
3	Protokół dyplomatyczny i organizacja służby zagranicznej	3	4,5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
4	Etyka w polityce i administracji	3	4	1,2	egz.	o	45	15	30	4	0	0
5	Systemy wyborcze	3	4,5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
6	Wielokulturowość współczesnej Europy	3	3	1,2	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
7	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 3	3	4	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0

8	Współczesna polska scena polityczna	3	3	0,6	zal. oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			30	9	x	x	360	135	225	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	9	x	x	225	0	225	24	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1,2	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3			30	9	x	x	360	135	225	24	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I – KIERUNKOWYCH												
1	Teoria gier w stosunkach międzynarodowych	4	4	1,2	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
2	Komunikowanie polityczne i międzykulturowe	4	5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Techniki psychologiczne i socjologiczne w polityce	4	4	1,2	zal. oc.	o	45	15	30	2	0	0
4	Przedmiot do wyboru III	4	4,5	1,2	egz.	f	60	30	30	4	0	0
5	Przedmiot do wyboru IV	4	4,5	1,2	egz.	f	60	30	30	4	0	0
6	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 4	4	8	1,2	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			30	7,2	x	x	300	120	180	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	7,2	x	x	180	0	180	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			17	3,6	x	x	150	60	90	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4			30	7,2	x	x	300	120	180	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na II roku studiów			60	16,2	x	x	660	255	405	42	0	0

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w planie studiów		120	37,4	1347	552	795	84	160	0
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		5,0	2,00	75	15	60	2	x	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	2,00	60	0	60	2	x	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0,0	0,00	0	0	0	0	x	0
II – PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		15,0	4,8	225	105	120	16	x	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	4,8	120	0	120	16	x	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0,0	0,00	0	0	0	0	x	0
III – KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		92,5	24,6	1035	420	615	66	x	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	24,6	615	0	615	64	x	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		34,5	7,8	315	120	195	20	x	0
V – PRAKTYKA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		6,0	6,00	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	6,00	0	0	0	0	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		6,0	6,00	0	0	0	0	160	0
VI – INNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		1,5	0,00	12	12	0	0	x	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	0,00	0	0	0	0	x	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0,0	0,00	0	0	0	0	x	0

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		120	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	63,64	53,03
2	z zakresu nauk podstawowych	15	12,5
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	37,4	31,17
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	3,5	2,92
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	40,5	33,75
6	wymiar praktyk	6,0	5,00
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	2	1,67
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	112	93,33
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	--	--
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	108,5	90,42

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	nauki o polityce i administracji	60
2	stosunki międzynarodowe	30
3	nauki o bezpieczeństwie	10
Ogółem:		100%

Lista przedmiotów do wyboru

1. Przedmiot do wyboru I

- 1) International Organisations
- 2) Prawo europejskie

2. Przedmiot do wyboru II

- 1) Polska myśl polityczna
- 2) Stosunki międzynarodowe w polskich koncepcjach ideowych

3. Przedmiot do wyboru III

- 1) Basen Morza Bałtyckiego w stosunkach międzynarodowych
- 2) Bezpieczeństwo międzynarodowe Europy Środkowo-Wschodniej

4. Przedmiot do wyboru IV

- 1) System bezpieczeństwa i obrony RP
- 2) System ochrony granic zewnętrznych Unii Europejskiej